

багатьом банкам доведеться розвивати цей напрям з нуля, оскільки утримувати банківські відділення, філії, підрозділи навіть із скороченим до певного мінімум персоналом для багатьох банків зараз дуже складно. З подібною проблемою зіткнувся менеджмент багатьох банків, у яких на кредитування фізичних осіб припадає істотна частка кредитного портфеля. Повернутися до кредитування фізичних осіб змушені й інші великі вітчизняні банки, зокрема, Укрсоцбанк планує зменшити вимоги до позичальників і застосувати певні послаблення щодо суми кредиту й застави. За довгостроковою перспективою одним з найбільш привабливих напрямків розвитку сектору споживчого кредитування все ж таки повинно стати іпотечне кредитування, щодо якого більшість банків утримуються від застосування довгострокових кредитних продуктів, натомість застосовують умови середньо- і короткострокових позик.

Банківський менеджмент повинен враховувати, що занадто консервативний або жорсткий підхід до вирішення питань щодо запобігання нестачі ліквідних коштів істотно обмежує отримання банками доходів. Не варто забувати, що саме позичальники складають практично весь актив платіжного балансу банку.

Висновки. В умовах глобалізації і посилення конкурентної боротьби банківська діяльність ускладнюється, це потребує використання більш загальних підходів до оцінювання, перерозподілу і прийняття ризиків. З іншого боку, боротьба за клієнта має наслідком значне зменшення банківської маржі. За еволюції фінансово-кредитних відносин вже не банк встановлює правила з ким йому працювати, оскільки вже клієнти нав'язують банківській установі власні потреби, умови й цінові параметри, нехтування якими щодо потенційного клієнта сьогодні — означає для банку стати неконкурентоспроможним завтра [9]. Такий принцип набуває універсальності, завдяки чому стрімко розширюється спектр послуг, розробляються і впроваджуються нові банківські продукти й інновації як головний інструментарій конкурентної боротьби.

Література

1. Кириченко О. А., Патерікіна Л. В. Банківське кредитування споживчого ринку: проблеми розвитку // Актуальні проблеми економіки. — 2008. — № 7. — С. 182—197.
2. Офіційний сайт «Credit Consulting». — Режим доступу : <http://www.credit-consulting.com.ua>.
3. Офіційний сайт ПАТ «Укрінбанк». — Режим доступу : <http://www.ukrinbank.com>.

УДК. 657

А. В. Шайкан, д-р екон. наук, доц.,
заступник директора з науково-педагогічної роботи
ДВНЗ «Київський національний
економічний університет імені Вадима Гетьмана»

ОБЛІК З МЕТОЮ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНТЕГРАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ У СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО

Дана стаття присвячена питанням бухгалтерського обліку, як складової сучасної системи управління підприємством. Автор звертає увагу на важливість правильної побудови взаємодії системи бухгалтерського обліку з принципами управління підприємством. Наголошує на останніх тенденціях розвитку цього питання в сучасній науці і практиці.

Данная статья посвящена вопросам бухгалтерского учета как составляющей современной системы управления предприятием. Автор обращает внимание на важность правильного построения взаимодействия системы бухгалтерского учета с принципами управления предприятием. Делает ударение на последних тенденциях развития этого вопроса в современной науке и практике.

This article is devoted to the problems of accounting as a component of the enterprise's modern management control system. The author pays attention to the correct interaction's importance construction of the accounting system cooperation and the principles of the enterprise's management. The author concentrates on the latest tendencies of this problem's development in modern science and practice.

Ключові слова: Управління, облік, фінансове управління, стратегія.

Ключевые слова: Управление, учет, финансовое управление, стратегия.

Keywords: Management, account, financial management, strategy.

Постановка проблеми. Докорінна зміна умов господарювання вітчизняних підприємств (як зовнішніх так і внутрішніх), що відбулася в останні п'ятнадцять років вплинула, перш за все, на стиль та методи управління. Такі процеси породили новий напрямок в управлінні підприємством, що має назву «Стратегічний менеджмент».

Зміна стилів управління не може статися сама собою. Тим більше, що річ йде про зміну принципів і підходів до управління не одним конкретним підприємством, а практично всіма господарюючими суб'єктами.

Відсутність на початку 90-х років минулого століття знань, інструментів, методів управління в умовах ринкової економіки породило процеси запозичення управлінських (і в тому разі облікових) технологій і намагання їх застосування на практиці. Дане запозичення дуже часто носило фрагментальний характер і не вписувалось в загальну картину управління підприємством у вітчизняних умовах господарювання.

Аналіз останніх джерел та публікацій. Вчений світ України та численні практикуючі фахівці реагували на проблеми, що постійно поставали в галузі управління. На сторінках фахових видань, монографій, підручників, дисертацій точилась жвава дискусія з приводу принципів, методів, підходів управління та обліку вітчизняними підприємствами спочатку в умовах перехідної економіки, а згодом і ринкової. І тут треба зазначити, що одними з лідерів у піднятті та вирішенні таких завдань були і залишаються саме фахівці та вчені обліковці. Адже саме облікова наука в останні п'ятнадцять років зазнала самих динамічних змін. Ці зміни торкаються не тільки форми, а перш за все суті облікової науки та практики. На теренах сучасної України стараннями вітчизняних науковців утворилося кілька наукових облікових шкіл. Серед яких необхідно виділити Житомирську школу під керівництвом Ф. Ф. Бутинця, школу Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана, Львівську облікову школу (на базі Львівської комерційної академії) та інші.

Фахівцями даних облікових шкіл було помічено виникнення в останні роки нових потреб в управлінні, що відразу знайшло віддзеркалення в працях таких вітчизняних науковців як Ф. Ф. Бутинець, В. В. Сопко, Л. В. Нападовська та інші. Дані потреби були пов'язані з інтеграцією України у світове господарство. За для досягнення успіху у господарюванні на такому рівні в сучасних умовах все більше необхідно було застосовувати підходи стратегічного бачення та управління. Як реакція на ці проблеми було створено новий підхід до управління підприємством, що отримав назву стратегічний менеджмент.

Постановка завдання. Даний підхід до управління для вітчизняних управлінців є досить новим. Тому сьогодні проходить процес широкого переймання зарубіжного досвіду і адаптація його у вітчизняних умовах господарювання. Треба сказати, що дане питання є досить новою і не розробленою до кінця навіть у провідних за-

рубіжних країнах з розвинутою ринковою економікою. Особливо гостро це питання стає саме сьогодні — в період глобальної економічної кризи.

Розроблення підходів ефективного антикризового стратегічного управління є запорукою успішного розвитку не тільки окремих підприємств та регіонів, але й економіки країни та навіть світової економіки взагалі.

Необхідність зміни підходів до управління в бік стратегічної перспективи сьогодні вже є очевидним. Проте далеко не всі керівники розуміють суть цього управління та не знають, що саме забезпечує процес такого управління.

Виклад основного матеріалу дослідження. Стратегічний менеджмент може бути охарактеризований як послідовний стиль керівництва, що полягає в ітеративному процесі аналізу, планування і контролю.

У загальному вигляді процес стратегічного менеджменту можна представити так, як це показано на рис. 1.

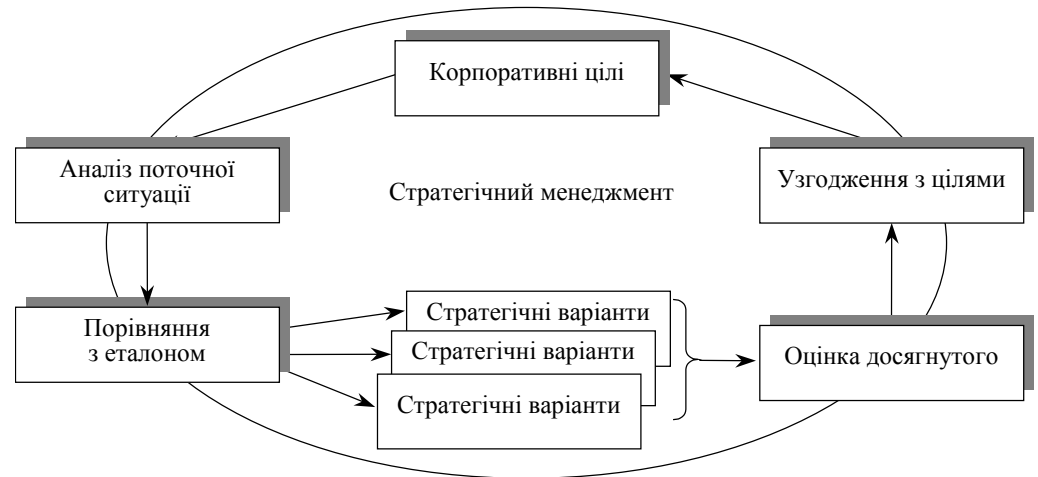

Рис. 1. Процес стратегічного менеджменту

Ефективний стратегічний менеджмент вимагає надійного інформаційного забезпечення. Таким інформаційним забезпеченням повинна бути система обліку підприємства, що може бути використана як фінансово-управлінський інструмент.

Облікова система може забезпечувати потреби стратегічного менеджменту різними шляхами, зокрема:

- використання даних обліку для аналізу ринків, на яких діятиме компанія;
- надання ключової інформації з урахуванням вибраної стратегії;
- забезпечення зворотного зв'язку з урахуванням узгодження досягнутих результатів і стратегічних цілей;
- надання інформації щодо довгострокових наслідків різних напрямів діяльності [1].

Перш ніж говорити про питання стратегічного управління і відповідно обліку як його інформаційного забезпечення зупинимось на визначенні терміну «стратегія», адже він займає ключове місце в нашому дослідженні.

Термін «стратегія» відомий людству з давнини. З давньогрецької «стратегія» це мистецтво розгорнути військо до бою. Відповідно стратегом називали головнокомандуючого армією. У сучасному розумінні військова стратегія це вища область військового мистецтва. Але перші стратегічні дії людина виконувала ще раніше. Прикладом може стати об'єднання первісних племінних груп за для полювання, захисту або нападу.

Згодом термін стратегія став застосовуватися не тільки у військовій справі але й в політиці, й в економіці.

З цього приводу, цікаво подивитися як змінювалось людське ставлення до застосування терміну «стратегія» в нашій країні.

Так у тлумачному словнику руської мови С. І. Ожегова стратегія це: 1) наука про ведення війни, мистецтво ведення війни; 2) мистецтво керівництва суспільною, політичною боротьбою [2].

Радянський енциклопедичний словник пропонує розглядати стратегію виключно з військової точки зору і пропонує термін «стратегія військова» [3].

А вже у Великому тлумачному словнику сучасної української мови одним з варіантів терміну стратегія є «...мистецтво економічного, суспільного і політичного керівництва масами, яке має визначити головний напрямок їхніх дій, вчинків...» [4].

Сьогодні термін «стратегія» це одне з основних понять сучасної науки про управління.

Так Редченко К. І. в книзі «Стратегічний аналіз у бізнесі» зазначає, що починаючи з 1926 р., у галузі економіки під стратегією почали розуміти управління ресурсами. Наприкінці 60-х — у середині 70-х років через високий рівень конкуренції, який невинно зростав, економісти були змушені переглянути традиційні підходи до розуміння стратегії. Стратегією почали вважали не тільки правильне управління ресурсами, але й правильне визначення напрямів діяльності на ринку. Стратегія все частіше трактувалася як план досягнення перемоги над конкурентами з допомогою комплексу різноманітних дій. А вже з 80-х — початку 90-х років стратегія стала невід'ємною частиною управління бізнесом практично у всіх країнах з ринковою економікою. На даний момент сильно вплинули процеси глобалізації світової економіки, зростання конкуренції між виробниками, збільшення впливу високотехнологічних компаній [5].

Серед науковців існують різні погляди на визначення стратегії. Наведемо кілька прикладів:

Є. І. Велесько, А. А. Биков, З. Дражек вважають, що стратегія — це мистецтво керівництва, загальний план ведення роботи [6];

М. Мескон, М. Хедоурі, Ф. Альберт розуміють під стратегією комплексний план, сформований для здійснення місії організації та досягнення її цілей [7];

Р. А. Фатхутдінов стверджує, що стратегія — програма, план, генеральний курс суб'єкта управління для досягнення ним стратегічних цілей у будь-якій галузі діяльності [8];

І. Ансофф говорить, що стратегія являє собою перелік правил для прийняття рішень, якими організація керується у своїй діяльності [9].

А. А. Томпсона і А. Дж. Стрікланд під стратегією мають це план управління фірмою, спрямований на зміцнення її позицій, задоволення споживачів і досягнення поставлених цілей [10].

Редченко К. І. вважає, що стратегія — це комплексний план діяльності підприємства, який розробляється на основі творчого науково обґрунтованого підходу і призначається для досягнення довгострокових глобальних цілей підприємства [5].

Отже, поєднуючи дані висловлювання можна сказати, що з боку зору сучасної економічної думки стратегія — це стиль управління підприємством, що спрямований на досягнення поставленої довгострокової мети в умовах жорсткого конкурентного оточення.

Сучасна наука про управління виділяє два основних напрями в контексті стратегічного управління підприємством. Перший підхід (напрямок) пов'язаний з ростом підприємства і відповідно з вибором та реалізацією різних стратегій поведінки підприємства в оточуючому середовищі. Другий підхід пов'язаний з тим, що по досягненню критичного обсягу (розміру) підприємство (бізнесутворення, корпорація тощо) стає перед вибором: змінювати свою власну стратегію, внутрішню організаційну структуру, стиль управління і т. п. у відповідності до вимог зовнішнього середовища, або змінити під себе зовнішнє середовище (у разі наявності відповідних фінансових ресурсів та важелів впливу на формування національної політики) [11].

Очевидним є, що для ухвалення надійних стратегічних рішень, як при виборі першого так і другого напрямків стратегічного управління підприємством, необхідно володіти великим обсягом різноманітної інформації (як внутрішньої так і зов-

нішньої). При цьому треба мати на увазі, що системи інформаційного забезпечення ухвалення рішень все більше ускладнюються, оскільки стратегічне планування використовується не на одному, а на багатьох рівнях підприємства, а стратегічні рішення мають крос-функціональні наслідки. Крім того, багато стратегічних рішень, по суті, унікальні і неповторювані, і необхідність їх ухвалення викликається раптовими змінами зовнішнього середовища.

Головним інструментом прийняття стратегічного рішення є оперативний та перспективний стратегічний аналіз. Але сам аналіз, з усіма своїми методами не може принести користь за відсутності інформаційної бази даних. Тут самим кращим чином проявляються функції бухгалтерського обліку. Адже саме завдяки його інструментарію можливий процес збору, накопичення, систематизації, обробки та передачі інформації у необхідному розрізі.

Корисні функції бухгалтерського обліку в рамках стратегічного менеджменту полягають в тому, щоб в межах відведеного часу доставляти всю потрібну інформацію менеджерам певного рівня, що ухвалюють рішення. Проте, стратегічні рішення, що приймаються в конкретній організації, можуть вельми розрізнятися залежно від того, які задачі стоять перед даною організацією, а також від рівня, на якому в ній ухвалюють ці рішення. Система бухгалтерського обліку повинна бути побудована так, щоб забезпечувати менеджмент фінансовою та нефінансовою інформацією, як про внутрішні господарські процеси так і про зовнішнє середовище підприємства. Такий підхід задовольняє специфічним умовам ухвалення стратегічних рішень, причому самі умови можуть мінятися у міру коректування стратегії у зв'язку із змінами зовнішнього середовища.

Але, повернемося до питання інформаційного забезпечення управління. Як видно з праць провідних науковців, як далекого так і ближнього зарубіжжя, одним з самих перспективних напрямків подолання проблеми «інформаційного голоду» в умовах праці в жорстких конкурентних умовах ринкового середовища є такий вид бухгалтерського обліку як «стратегічний облік».

Проте, з вище викладеного видно, що процес стратегічного управління, що базується на підготовленій інформації практично торкається всіх ланок управління і структурних підрозділів підприємства. Навіть у тому разі, коли питання збору, обробки, реєстрації, інтерпретації, первинного аналізу, підготовки та передачі цієї інформації менеджерам, буде покладено на бухгалтерський облік до цього процесу тим чи іншим чином будуть залучені практично всі структурні підрозділи. Зважаючи на це, «стратегічний облік» не є окремим видом бухгалтерського обліку, або окремою «системою» обліку. В даному аспекті можна говорити про стратегічний облік як елемент ідеології управління підприємством. Саме стратегічне управління як ідеологія управління підприємством ставить завдання перед усіма ланками і структурами управління в тому разі і перед бухгалтерським обліком, який своїм чином реагує на нові задачі і умови функціонування застосовуючи нові спеціальні інструменти і методи. І від цього бухгалтерський облік не стає «стратегічним», не утворюється «система стратегічного обліку» на підприємстві. В даному аспекті є сенс говорити про існування бухгалтерського обліку з метою стратегічного управління.

Може сьогодні те що ми називаємо «стратегічним обліком» (бухгалтерським обліком з метою стратегічного управління) є не зовсім обліком, про те дане явище існує і турбує безпосередньо бухгалтерів і бухгалтерський облік. Чомусь це якось «не сильно турбує» практикуючих менеджерів (хоча більшість технологій так званого «стратегічного обліку» прийшли саме з менеджменту). А раз явище існує і торкається сфери інтересів бухгалтерського обліку то його необхідно класифікувати та дослідити. І тут необхідно підходити не з позиції класики, а з позиції сучасності (не забуваючи й про класику). Адже ми на порозі нової ери в економіці — ери інформаційної економіки. Відповідно до цього може набути певних змін і філософія обліку (а точніше сказати ідеологія управління підприємством і з ним сам облік). Тож необхідно дослідити технології управління навколо яких сьогодні сконцентрована увага практиків і які відносять їх до сфери впливу сучасного прояву бухгалтерського обліку.

З цього приводу розглянемо місце і роль обліку в стратегічному управлінні підприємством. Перш за все облік необхідно оглядати не як самоціль роботи економічних служб підприємства (в першу чергу бухгалтерської служби). Бухгалтерський облік виступає як інформаційна система для прийняття управлінських рішень, в тому разі і стратегічного рівня (Рис. 2).

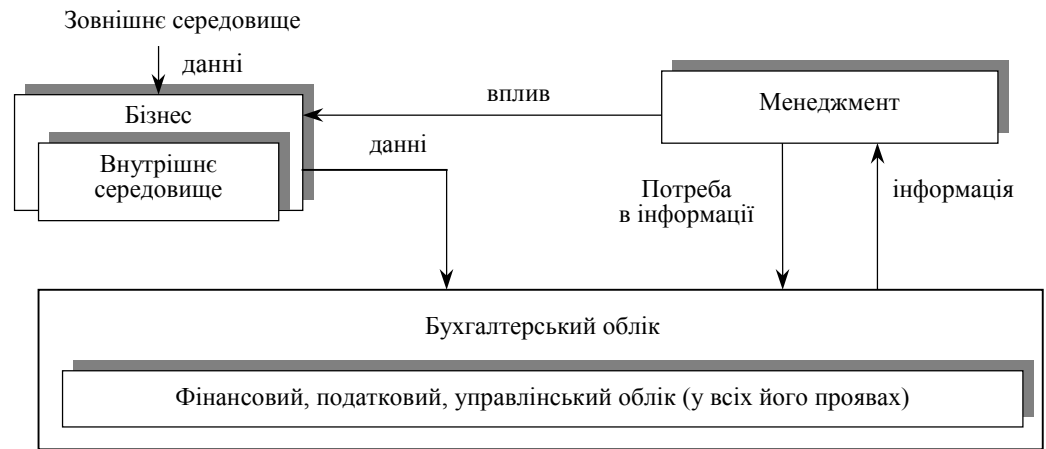

Рис. 2. Бухгалтерський облік як інформаційна система для прийняття управлінських рішень

Бухгалтерський облік забезпечує кількісною інформацією процес прийняття та реалізації управлінських рішень. В цьому аспекті необхідно додати, що інформація фінансового та управлінського обліку повинна бути порівняльною. Адже в іншому разі ставиться під сумнів можливість прийняття якісних рішень і досягнення бажаного результату.

Неможна розглядати і налагоджувати на підприємстві фінансовий, податковий та управлінський облік (у всіх його проявах) окремо один від одного, створюючи так звані «системи фінансового, податкового, управлінського обліку». На сучасному підприємстві, що бажає досягти успіхів у бізнесі загальна система обліку повинна мати стратегічну орієнтацію (рис. 3).

В цьому разі інформація, що надається системою обліку, буде сприяти процесу розробки та реалізації ділової стратегії підприємства, а інструменти бухгалтерського обліку, як класичні так і запозичені з менеджменту, будуть органічно вписані в процес стратегічного управління.

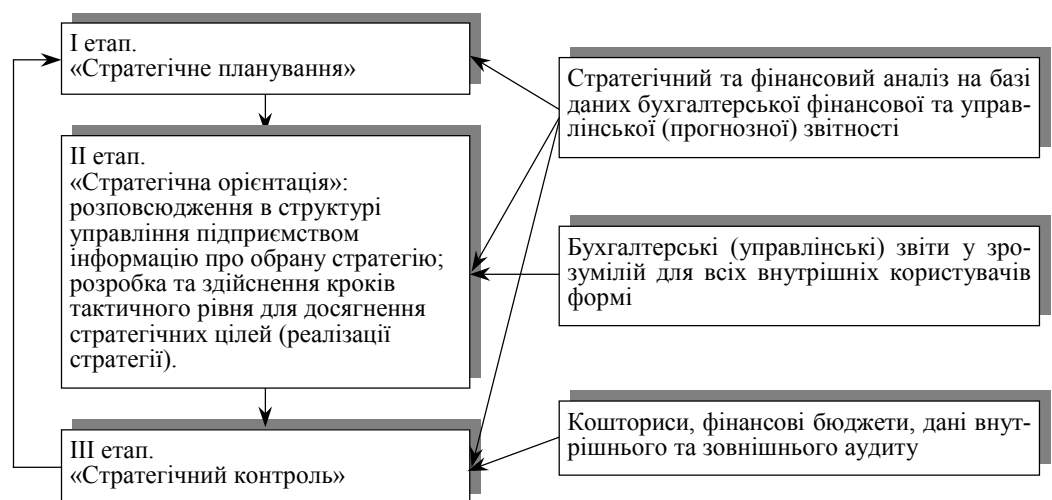

Рис. 3. Інформаційна підтримка бухгалтерським обліком процесу стратегічного управління підприємством

Як видно з рисунка 3 стратегічне управління підприємством є процесом безперервним та циклічним. Кожен цикл даного процесу можна розділити на три стадії (етапи). Кожен з даних етапів може бути реалізований тільки за умови інформаційної підтримки бухгалтерського обліку.

З приводу ролі, завдань і інструментів бухгалтерського обліку в системі стратегічного управління підприємством серед вітчизняних дослідників сьогодні точиться жвава дискусія. Більшість дослідників вважають, що бухгалтерський облік в своїй управлінській складовій вже значно вийшов за межі традиційних завдань обліку витрат і калькулювання собівартості продукції. Роботи таких вчених як Бутинець Ф. Ф., Валуєв Б. І., Сопко В. В., Гуцайлюк З., Левицька С. О., Нападовська Н. Л., Сльозко Т. та інш. свідчать про те, що в сучасних умовах господарювання відбувається процес інтеграції традиційних методів обліку, аналізу, нормування, планування, контролю, аудиту з інструментами менеджменту в єдину систему отримання і обробки інформації та прийняття на її основі управлінських рішень, що спрямовані не тільки на досягнення тактичних (поточних) цілей, а й на реалізацію загальної стратегії підприємства [12].

Про те, по при загальне розуміння існування проблеми стратегічного управління та його інформаційного забезпечення сьогодні теоретична складова даного питання достатньо не розроблена. Теж саме можна сказати й про його практичну реалізацію на вітчизняних підприємствах.

Серед спорів на тему управлінського напрямку в бухгалтерському обліку останні двадцять років виразно постає питання місця управлінського бухгалтерського обліку (і особливо його стратегічної складової) в системі управління підприємством сьогодні і в майбутньому.

Необхідно зазначити, що у вирішенні цього питання наші зарубіжні колеги з країн, що вже давно працюють в умовах ринкової економіки, пішли дещо вперед. Даному моменту є зрозуміле пояснення. До початку дев'яностих років минулого сторіччя на вітчизняних підприємствах управлінський напрямок бухгалтерського обліку (в сучасному розумінні цього терміну) практично не застосовувався, а стратегічне управління (і відповідно облік з метою прийняття стратегічних управлінських рішень) здійснювалось міністерствами на рівні галузей народного господарства. В цей час, практика застосування бухгалтерського обліку з метою управління підприємством в умовах конкурентного ринкового середовища на зарубіжних підприємствах культивувалася близько 20 років. Природним є те, що коли вітчизняні підприємства протягом кінця дев'яностих років двадцятого сторіччя — початку двадцять першого сторіччя переймали досвід в цій галузі передових зарубіжних підприємств (і, до речі, на багатьох підприємствах цей процес ще далеко не закінчено, а на окремих ще й не розпочато!), ті ж самі передові зарубіжні підприємства займалися впровадженням нових досягнень в обліковій науці з питань стратегічного управління.

Висновки з проведеного дослідження. Нажаль, ми сьогодні не можемо наздогнати зарубіжні підприємства по рівню управління і облікової культури перестрибнувши відразу через кілька ступенів розвитку. Про те, вже зараз, досліджуючи досвід цих підприємств, і аналізуючи їх сучасні досягнення в галузі обліку і управління ми можемо значно прискорити процес розвитку власного управлінського апарату.

Динаміка розвитку підприємницької діяльності в Україні, поява гострої конкуренції на внутрішньому ринку як з вітчизняними так і з зарубіжними учасниками, сьогодні дуже гостро ставить питання про стратегічне управління підприємством. В цьому світі, облік з метою прийняття управлінських стратегічних рішень є пріоритетним напрямком розвитку вітчизняної облікової науки. Вище наведене обумовлює актуальність даної проблеми і окреслює коло питань які потребують подальшого глибокого та досконалого дослідження.

Література

1. Веретнов В. Аутсорсинг. Стратегический управленческий учет в сфере программного аутсорсинга / В. Веретенов. — [WWW документ]. — URL [http:// www. klubok. net/article1198.html](http://www.klubok.net/article1198.html) // 20.07.2007 // 20.25.10.
2. Ожегов С. И. Словар русского языка: Ок. 57 000 слов / С. И. Ожегов / Под ред. чл.-корр. АН СССР Н. Ю. Шведовой. — 18-е изд., стереотип. — М.: Рус. яз., 1986. — 797 с.
3. Советский энциклопедический словарь / Гл. ред. А. М. Прохоров. — 3-е изд. — М.: Сов. энциклопедия, 1985. — 1600 с., ил. С. 864;
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / Уклад. і гол. ред. В. Т. Бусел. — К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. — 1728 с.
5. Редченко К. І. Стратегічний аналіз у бізнесі: Навчальний посібник / К. І. Редченко / Видання 2-ге, доповнене. — Львів: «Новий Світ-2000», «Альтаір-200», 2003. — 272 с.
6. Велесько Е. И. и др. Стратегическое управление: Практика принятия системных решений: Учеб.пособие / Е. И. Велесько, А. А. Быков, З. Дражек. — Мн.: Тэхналогія; Изд-во БГЭУ, 1997. — 199 с.
7. Мескон М. Х. Основы менеджмента / М. Х.Мескон, М. Альберт, Ф. Хедоури / Пер. с англ. — М.: Дело, 1992. — 702 с.
8. Фатхутдинов Р. А. Конкурентоспособность: экономика, стратегия, управление / Р. А. Фатхутдинов. — М.: ИНФРА-М, 2000. — 612 с.
9. Ансофф И. Новая корпоративная стратегия / И.Ансофф / Пер. с англ. под ред. Ю. Н. Каптуревского. — СПб.: Издательство «Питер», 1999. — 416 с.
10. Томпсон А. А., Стрикленд А. Дж. Стратегический менеджмент. Искусство разработки и реализации стратегии: Ученик для ВУЗов / А. А. Томпсон, А. Дж. Стрикленд / пер. с англ. под ред. Л. Г. Зайцева, М. И. Соколовой. — М.: Банки и биржи, ЮНИТИ, 1998. — 576 с.
11. Ефремов В. С. Стратегическое управление в контексте организационного развития / В. С. Ефремов / Корпоративный менеджмент. [WWW документ]. URL [http:// www. cfin. ru/press/ management/ 1999-1/ 01..shtml](http://www.cfin.ru/press/management/1999-1/01.shtml) // 05.07.2005 // 21.40.25.
12. Левицька С. О., Стовповець І. В. Управлінський (внутрішньогосподарський) облік суб'єктів підприємницької діяльності: методика організації, перспективи розвитку/ С. О. Левицька, І. В. Стовповець. — [WWW документ]. URL [http:// www. nuwm. rv. ua/metods/ asp/vd/v382e26.doc](http://www.nuwm.rv.ua/metods/asp/vd/v382e26.doc) // 10.03.08 // 20.14.53.

УДК 65.012.8

Л. В. Гнилицька, канд. екон. наук,
доцент кафедри обліку підприємницької діяльності,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ВЕКТОРИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ТЕОРЕТИЧНИХ ОСНОВ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ З МЕТОЮ ВИКОРИСТАННЯ ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

У статті обґрунтовано сучасні підходи до формування облікової інформації як внутрішнього ресурсу в забезпеченні економічної безпеки підприємства. Встановлено напрями модернізації теоретичних основ бухгалтерського обліку з урахуванням зростання впливу зовнішнього середовища на показники діяльності підприємства. Визначено пріоритети удосконалення принципів бухгалтерського обліку з метою найповнішого задоволення потреб окремих груп користувачів при прийнятті управлінських рішень щодо підтримання безпечного та динамічного розвитку підприємства.

В статье обоснованы современные подходы к формированию учетной информации как внутреннему ресурсу в обеспечении экономической безопасности. Установлены направления модернизации теоретических основ бухгалтерского учета в связи с возрастающим влиянием внешней среды на показатели деятельности предприятия. Определены приоритеты усовершенствования принципов бухгалтерского учета с целью наиболее